

roz, de elosztgy, hogy belöle senkinek sem jut, legkevésbé — önmagának, a rene-gátnak! Ugy kell neki!

Nagy Károly király lakodalmán, az ab-roz a tűzáltal el nem égethető a sz beszt-ásvány szálából volt szöve. Midőn tisztítani kellett, nem mosták ki, hanem belötkék a tűzbe, a honnét ismét kristálytisztán ke-rült ki.

Tisza Kálmán 66 szónyi többséggel té-tette törvénynyé közigazgatási reformjának re-akcionárius javaslatát.

Vajlon mekkora t t z kell ahhoz, hogy a nemzet légegethesse magáról ezen reform szennye?

És vajlon olyan a sz besztből va-gyunk-e szöve, hogy minden tüzet kiállunk, a nélkül, hogy benne elhamvadnánk?

Tisza Kálmán tíz éves jubileuma és márczius 15-ike!

Mily különböző két ünnepe ez!

A z t kizárólag a hivatalos Magyaror-szág, ezt leginkább a nemzet ifjúsága ünne-meg.

Ha még tíz év igit tart e szerencsétlen kormányzat, leasz-e tíz év múlva ifjúság, a mely megönnepelje márcz. 15-ét?

Vagy tíz év múlva új nap válik nemzeti ünneppé, a melyhez a parlamentáris formába öltöztetett elnyomás lerázásának emlékei fog-nak fűződni?

Pino báró, az osztrák közlekedési mi-niszternek le kellett mondania, mert a pra-ga-d u x i vasutvonal körüli eljárásai nem bi-zonyultak egészen tisztáknak.

Oh te szegény Pino báró! Hát nem ta-nultad meg magyar kollegádtól, hogy ha va-lami vasuti dolog nem egészen tiszta, akkor (mint a magyar kollega tett a mátrai vasut tárgyalá-akor) az ügyiratokat egyszerűen nem kell az akadékoskodó parlament orrára kötni?

Imé — báró Kemény Gábornak ugyan nem kell lemondania!

Mert Pinoval keményen bánnak el, Keménynyel pedig csak igen pi(a)no!

Phaedrus mester meséi kerültek a kezembé. Egy néhány mondatja jellegül igen alkalmas. Például ezek:

"Duplex libelli dos est." (K o s s u t h i r a t a i) . . . quod risu movet et exemplum tenet." (A királyi fi könyvének bibái). "Ego primum töllo, quoniam nominor leo." (Kormánypart). "Lupus et agnus ad risum eundem venerunt." (Szilágyi De-zsó és Apponyi). "Quanta species! Cerebrum non habet!" (Hegedűs Sándor, M ó r i c s P a l y a és többen).

A ki nem érti, fordíttassa le valami diá-kos emberrel. Meglátja, hogy az idézetek ta-lálók!

Gili Balázs.

A »DEBRECZEN« TARCZÁJA.

Fotografiák innen-onnan.

— Irta: Dr. Piskli Imre. —
— Nagy csoportos levél. —

Középben: Tekintetes, nemes, nemze-tes, vitélő Ravady Ravady Jeremiás köz és váltó ügyvéd ur. Felette lebeg Themis isten-nő az igazság mérlegével.

Hát megett: Mihaszna Leksi és Hanay Miska 8 éves be — nem jegyzett ügyvédjótárok és igazmondó János ur a »Bunkóczi Híradó« f. szerkesztője.

Oldalvást jobbról: Nyerges végrehajtó ur, Enyves és Kórmós törvény-szeke h. becsúsk társaságában.

Oldalvást balról: Nemzetes Spongya Márton uram és Gyaluváry Kristóf ur mint kliensek.

Háttérben: Dr. Perhajtó Tóni és Dr. Szoritád Tihamér ügyvéd urak. Körültök: Galgenbluh Salamon a harangláb, Csepűvári Izráel a rézoru és Moszath Pista végrehaj-tást szervezők. Ezek mögött idősb Tütü Já-nos városi közrendő.

Messze távolban: Lipótmező és környéke.

A z e s e m é n y s z i n h e l y e: Bunkóczi városa.

I. Fotografiák innen.

Van nekem egy mai nap is élő jó öreg cimborám! S hogy az ádáz sors oly kegyet-lenül meggrudosta: — Bizon-bizon mondom: ó nem oka.

*) Felolvasatott a dobr. felolv. kör mult cas-örtöki estélyén.

A hírtözsde*)

Budapest, márczius 15.

Bánu'va fogja kérdezni legtöbb olvasónk miféle csoda ez már megint? Pedig meg van ez az izé, s mert „minden létező jogosult”, bizonyos megvan a jogosultsága ennek is. Hogy olvasónk megértse a dolgot, elölről kell kezdeni. A magyar hírlapirodalom nöbbi fejlődésében a fattyuhajtások közé tartozik az a mohóság is, a melylyel a sensatios közleme-nyeken kap. A ki Kossuth Hírlapját, vagy csak a régi „Pesti Napló“-t is forgatja, el-képzelhetetlennek fogja gondolni, hogy ez az oly szép nyomon indult sajtó nem egész fel-százados fejlődés alatt oda jut, hogy hasábo-kat áldoz az akasztások leírásának, s külön tudósítók jelentéséből értesít minden külföldi személgödör-bomlásról. Pedig így van s ez a valami egész külön irányú fejlődött ki, mely-ben ép úgy dolgoznak „hivatott erők”, mint a tőzsdén „zabban vagy kukoriczában”. Mond-ják — nem tudjuk, igaz e — hogy a sajtó e részbeni szakmunkásai váratlan megsegülésre találának magában a közönségben, de sőt még hivatalos organumok részéről is. Így erősen hire jár — mi Tamások vagyunk benne — hogy az illetékes közegek, kiknek szakjukbeli kitünőségét nagy lapok politikai rovatai ugyan azon betűkkel hirdetik, melyekkel megdicse-rik vagy lerántják Tisza Kálmánt — nem sajnálják a faradságot, hogy egy-egy sensatios bűnügyben késő éjjel fáradtan, hivatalos kül-deletük elvégzése után érintkezést keressenek a sajtó illető organumaival, nehogy a közönség huszongyói órával később értesüljön ezek-ből azon eseményekről, melyeknek fontosab-baknak kell lenniök, mint a muszkaczár meg-ötletése, mert akkor, mikor ez történt, ket budapesti újság volt, a mely megjelent a nél-kül, hogy tudott volna róla, másnap szepen utánpótoita, senki valami nagyon nem haragu-dott érte, most pedig, ha egy lovasuti gyilk-oság híre nincs benne egy lapban, az más-nap ugy szégyenli magát, hogy szeretne el-sülyedni a föld alá. A hírlapirodalmi szia-vo-nal ezen emelkedésével természetesen lépést kell tartani az intézmények fejlődésének is.

Eleinte a lapok beérték azzal, hogy a kö-nyomatos újságok szerencsétlen tulengésével öltözötték ek uniformisba hasábjait, áras-ztassák el magukat közleményekkel, melyek nem érdemlik ugyan meg a nyomdapestéket, de melyeket mégis ki „muzzáj” adni, mert a concursus is kiadja és ki bocsátana meg az újságok, ha egygyel kevesebb benne a — nem odavaió dolog, mint a többitben.

De ez a stadium csak rövid ideig tar-tott, bár rövid tartamának is következtése, vagy öt-hat könyomatu lap létrejövetele, mely-lyek legtöbbje a saját könyomataban csak az újságíró szemét rongja, a hírlapokban azonban — a közíjást is.

Az újabb stadium mar — a könyomato-sakon felül — a külföldi tudósítók egy sajátja-gos faja volt, olyan dolgok kitudására, melyek nem a nyilvánosság elé valók. Vizsgálati stá-diumában levő bűnügyek, rendőri titkok, hi-vatali kezdeményezések, kintutetések iránti előzetes lépések: ezekben a saját külföldi tudósítók indiscretioja még csak istenes valami.

De hisz tudvaleó dolog (nem régen történt), hogy még a szerelmi légyottok kör-ül fölmerült akadályokra is kiterjedt ez a mindent felölőli figyelem: a s aki erre nem emlékszik, arra bizonynyal emlékezni fog, hogy pár évvel ezelőtt egy bizonyos, udvari használatra kikölcsonzött papirkörszár tartal-mából állított össze a magyar hírlapírói elelmes-ség egy közleményt, mely nagy diplomaiai fordulatra vetett új fenyt.

*) A „Nemzet” valóban elszivelni való cikk.

Idáig jutván a dolgok, az intézmény nem maradhatott kezdetlegességében. Egyik „saját külön” tudott egy rémes póczagódórt tragediát a vízi városból, a mit nem tudott a másik; ki viszont az Erzsébet-városból tudott egy mosónő-intriguit, mely csupán az ő titka volt. Mi volt természetesebb, mint hogy a csere-kereskedés elmélete révén e közleme-nyek az e genre-t cultiváló különböző lapok közt kicseréltek. „Nekem van egy gyilkos-ságom, odaadom egy óriási betöréért, de egy elgázolást a kerepesi uton kérek ráadásul”. Ilyenformán hangzott az e részben érdekelt urak, különben saját szakmájuk igen buzgó munkássainak, üzleti érintkezése.

Az intézmény — szóval — létesült es virágzott.

Csak hogy — ez a földi dolgok sorsa — mint a parlamentarismuskak, a hírtözsdenek is megterme tek a maga hátrányai. Az illeó urak — minden igyekvésük daczara — nem mindig szolgálhatván „kés árúval”, kezdték „határidőzletre” dolgozni, a mit ugyneveznek a hírlapozsdé, hogy „svindii”.

E svindinek különböző természete van: a saját közönségük — sekszor jóhiszemű — feültetése az ártatlanabbak közé tar-tozik.

Ezek sorába való sok sensatios (másnap megcazafolt) hír, ma egy valomásról, holnap egy bűntényről, holnapután egy szerencsétlen-segről, vagy egy hauptreferről (a kiállítási sorsjegyek főnyereményét legalább tizenket-vidéki főbírókossal meggyereték) roz-szabb neme e speculatióknak, mikor az idegen lapok olvasó közönsége hitelre dolgozik.

Hogy lehet ez?

Igen egyszerűen. Ejjeli tizenket óraker — a rémek órája — megszólal (nem a lelekarang) hanem a szerkesztője telefon. Azt kérdezik: „Mit tud az Y. y. szerkesztőség a Tuillieriak légbe-röpítéséről.” — A Tuillieriak légberöpítéséről? — „No igen.” — „Aha a Tuillieriak légberöpí-téséről.”

S a buzgó reporter szalad az asztalhoz főjegyezni, hogy a Tuillieriak patótya légbe-röpít, az X. x. szerkesztőség tud róla, nem szabad a lapnak megjelenni a nélkül, hogy szö ne legyen benne róla.

És rohan a conversatio-lexikonhoz, hogy külön táviratba fordítsa a Brockhaus harmo lapját, s csak akkor akad meg, mikor a végén azt olvassa, hogy a Tuillieriakat 1871-ben légették s azóta nem építették föl újra. Hát akkor hogy röpihették most a legbe? Ha ez a hír nem jelenik, csak ennek a körü-ménynek köszönhető.

Ha azonban a hír ártatlanabb (vagy fog-gasabb) természetű: akkor meg a Brockhaus sem segít. Csak ha az irnök össze, a mit az utóbbi két hét alatt bolondabban bolondabu-dolgot ide telefonoztak a nyakuokra: az olvasó is, meg — sok esetben — az érdekeltek is bánu'va lá nak, mily élénk a forgalom itt a mai üzletszegény világban. Az, hogy tegnap éjjel egy ki ünő-éget meghajlattak s reggel is parentátás, nem a legtelkésebb ilyenmü feültetések közül való.

Parabajokról, elogatásokról, szöktetések-ről stb. tud sokszor, gazda nélkül, világa bo-csatani híreket ez a tözsdé.

S mindez csak isten csodája, hogy a nyil-vánosság ele nem kerül, mert az ellenörzes sokszor szinte lehetetlen; s „a lapból nem szabad hiányozni semminek, a mi másutt meg van.”

S miért mondjuk el ezt sz olvasónak ily hosszan mi most? Mert áruljuk el a köz-velemény csinálás e titkait?

Mentségül — két eshetőségre. Elöször arra az eshetőségre, ha egyszer

valami nagy ostobaságot találunk közölni magunk is. Benne vagyunk a világforgalom-ban, telefonunk némelykor jó is, reporte-reink — szegények! — még némelykor biz-nek is. A másik eshetőség az, ha valami sen-satios eset, a miről az egész város beszél, hiányozni fog a „Nemzet“-ből. Ne higye az olvasó, hogy mi nem tudunk róla. Ide telefo-nirozták azt, nem volt hiba benne.

De hát — s ki venne rossz néven a ta-pasztalatok után, — óvatossak vagyunk mi, nem megyünk bele kelepczébe, s csupa óvatossággal kimarad a lapból a nap esem-nye. De hat mi tuljárunk az esztökön.

Ejmondtuk a meutseget mind a két esetre. Most már aztán dolgozhatik a hírtözsde és zugaat a telefon...

Helyi hírek.

* Vége a telnek! A föld lerázta „jégli-lincseit” es a hofener szakálu téla po ugy elpárolgott, mintha csak a közelmúlt szévíba-rok futtak volna el ösmeretlen világokba. Az idő — bár meg lucskos es saros — megej-nült es a tavasznak nemi előérzetét gyakorolja reánk. Meg a sok gyszaharag is azt látszik hirdetni, hogy nehez beteges, kiknek a tavasz hozza meg a sir enyhületes nyugalmát, kiköl-töztek a temetőbe, hogy ott nemoására iratos fu aat, bazzsamos szellők es hó napsgartól átoztatva alhassak örök, nagy álmukat! Az „egy haju földiké” tehát nem hazu-dott, midőn a tavaszt hirdette, csak elszámi-totta magát, mert feltűntet meg hó es telviz is követte. Ennek is vége es rövid idő alatt már találkozunk a tavasz legkedvesebb, általa öben-hordott gyermekeivel, a szende ibo-lyával is. Jöjjön es örvendeztesen meg ilato-leheleteivel mielőbb! — A z o r s z a g b e k á j a, a budapesti központi időjelző állomás jóslata szerint különben erre a hetre, külö-ösen annak mostani napjaiban többnyire meg szá-ra-z, fagyos, csendes időt vá-rhatni, de az utáú csapadékok-kal változó, szeleesebb es eny-hébb lesz az idő.

* A depr. jót. nőegyletnek hozzáuk be-küldött, igen pontos részletes kimutatása sze-rint, a f. évi február hó 20-án rendezett farsangi vásár összes bevétele volt 1863 frt 59 kr. Ebből az E. M. K. E. javára, mint a nő-egylet alapítványa 100 frtot adományoztatott. A külföldi kiadások, es 100 frttal együtt, 1136 frt 53 kr tettek s így a nőegylet es a z e u d e közt egyenlő részben felosz-tandó tiszta jövedelme 729 frt 6 kr. — A vásárral legnagyobb sikerrel muköttek a pezsgó es bor elarusítók, a kik 362 frt 30 kr jutat-tak a jótékony célra. Megemlítni velük, hogy vteleptjegyekből 2 frtjával betolyt 502 frt, 17 páholy araból 68 frt, feü fizetések összege 47 frt. A megmaradt eletek es itaok eladásából befolyt 15 frt 25 kr. Ételek es itaok beszer-zésére 127 frt gyűt össze, de etait es itait is számos adakoztak. A farsangi vásárral köz-reműködött ur hölgyek: 1. V i r a g s á t o r: Gerson Ödönne, b. Waungenheim Celesta, Ger-son Kata, Dezt Anna; virágárusítók: Szeghy Juliska, K. Papp Iona. (Bevetel: 108 frt 3 kr.) 2. D e i r i g y u m o l c s s á t o r: Bru-uer Edéné; kutschéberányok: Berger Ika, Kiss Izabella, Szathmáry Vilma. (192 frt 35 kr.) 3. C z u k r á s z o k: Bérassy Samuelue, Tikos Mariska, Kaffka Róza, Gaai Terka. (52 frt 24 kr.) 4. B a z á r: Géressy Kálmánné, Örvényi Ottoné (27 frt 70 kr.) 5. C z i g á n y

Annó, a mit szerint — a dudolgatná, baj, erős ajk. Előtte — vadul fo-kuzált haja ki is hirtelen urak, galéle kezdte, vég-meg vele E-gr. Károlyi megeszi! S. Hogy s nagyon jó — Valódi Foglalkozás pedig fok h. Tekint ügyvéd ur am, hogy a mi az ügyfe-igerte utnak indul megveszi n királyi paló Nem állott ó ke-gálkál szén Szamoszeg T ö n k r e forint erejé hezen a k lett semmi Deho-nálkozik? Bolon len kínálja. Róvid

bagattele korszakában nagyon is kere-szett volt tekintetes Ravady Jeremiás köz és váltó ügyvéd ur, fényesen ilusztrája az, hogy egy nemely uri családunk a legelvasottabb s nagy remeylekre jogosított sarjadéka! szedtek magokba nála es vittek onnan ki es eltebe a prókatori tudomány legfogósabb elementumait, s innen van az, hogy Ravady ur adjutánessai mind hirneves ügyvedek s meg ma is rémes nevek a ketes existentiájú adósok előtt.

Bizon mondom akkor volt jó világ! Min-den heten ki kellett suroitani az iroda pad-joját. Minden heten kellett az ajtó szomjas kilincset es sarkait megkenni. Minden nap ha-romszor kellett szelőzleteni az irodát az ott fe-jezett bundától.

Bezzeg nem kell mármá! Higyelek el halgatóim, hogy ez a ma már nem irigylendő pályá oly nagy tepaszta-latot kíván, melyel csak is egy Ravady fiska-lis ur dicsekedhetik, egy öreg fiskális, ki már féi lábával a sirhoz áll közel.

Mi a patvar?! Sir?! Hova is té-vedtem? Hiszen feladatom épenséggel nem komoly — de söt humoristicus tárgy eseményt el-csevegni. A mi, tessenek elhinni, szörlő-szóra megtörtént, valamint azt is, hogy nem Basa-ha ma városában. Azóban, ha ugy kívantatik — tagadás esetéa — tanukul kérem kihall-gattatni Jeremiás prókator urnak két szem-zedett bojtáriját: M i h a s z n a L e k s i t é s H a n y a G m i s k a t, de főkép S p o n g y a a Marton uramat a fiskális ur tántoritálian klienset.

Azt hiszem, ez oszlopos tanuk elien ki-fogás nem lehet.

A z e s e m é n y, — melyet* elbeszélni fogok — im ez;

Annó, a mit szerint — a dudolgatná, baj, erős ajk. Előtte — vadul fo-kuzált haja ki is hirtelen urak, galéle kezdte, vég-meg vele E-gr. Károlyi megeszi! S. Hogy s nagyon jó — Valódi Foglalkozás pedig fok h. Tekint ügyvéd ur am, hogy a mi az ügyfe-igerte utnak indul megveszi n királyi paló Nem állott ó ke-gálkál szén Szamoszeg T ö n k r e forint erejé hezen a k lett semmi Deho-nálkozik? Bolon len kínálja. Róvid

Annó, a mit szerint — a dudolgatná, baj, erős ajk. Előtte — vadul fo-kuzált haja ki is hirtelen urak, galéle kezdte, vég-meg vele E-gr. Károlyi megeszi! S. Hogy s nagyon jó — Valódi Foglalkozás pedig fok h. Tekint ügyvéd ur am, hogy a mi az ügyfe-igerte utnak indul megveszi n királyi paló Nem állott ó ke-gálkál szén Szamoszeg T ö n k r e forint erejé hezen a k lett semmi Deho-nálkozik? Bolon len kínálja. Róvid

s á t o r : Futó Mihályné, Balogh Ida, Csáthy Mariska. (31 frt 40 kr.) 6. Szivarsátor: Fráter Erzsike, Bércsey Gizella, Nemeslonka. (104 frt 81 kr.) 7. Postás: Kiss Irén. (37 frt) 8. Buffet: Buzás Elekné, Márk Pálné; pinczérnök: Ajtay Szabó Papi, Telegdy Szerena, Borsos Riza, Kiss Ida, Márk Aranka; továbbá Pallay Miklósné, Szathmáry Mihályné; pinczérnök: Vég Gyuláné, Varga Vilma, Dienes Emma. (60 frt 33 kr.) 9. Bor m e r e s : Ferenczy Aladrné és Orley Flóra. (362 frt 30 kr.) 10. T h e a s á t o r : Varga Karolyne, Joo Istvánné. (21 frt 9 kr.) 11. P a p r i k a J a n c s i s z i n h á z : Ajtay Szabó Papi. (26 frt 19 kr.) — Minden adakozónak, felülfizetőnek és közreműködőnek, köszönetét nyilvánítja egy a négyzet elnök újja, Veres Szathmáry Teréz urnó, mint Simonffy Elek ur, a zenéde igargatója.

* Sándor és József napjai egymás mellé estek. Tegnap a Sándorok nevéstélyét, ma a József nevéstélyt ült meg vígan. Kovács Sándor t. főjegyzés, Fekete Sándor m. főjegyző, Penzes Sándor arvaszéki elnök, Borsos Sándor, Nemeti Sándor, Vadon Sándor sat. mind a legszelvényesebb névnapj üdvözlésekben részesültek. Honap gr. D e g e n f e l d J ó z s e f t, Hajdukegye és Debreczen sz. kir. város közszeretében álló főispánját testületileg üdvözölni mindkét tisztikar, pártunk tagjai közül pedig Szabó József városi főszámvevő, Jenei József, Keszeli József urak és többen részesülnek a legőszintebb jókívánságokban.

* Az építészek figyelmébe. A czeled-utcai templom építésére vonatkozó részletrajzok és térleírás e hó 17-én leérkezvén, az egyháztanács 25 sz. végzésekor foganatosítása céljából a helybeli t. építész urak ezennel felhívattak, hogy f. hó 21-én vagyis jövő vasárnap d. e. 10 órakor az egyház t. táncstermében megjelenjenek annyival inkább méltóztassanak, mert személyenként czimzett meghívások kibocsátatni nem fognak. Debreczen, 1886. márt. 17-én tartott üléséből az építész bizottság.

* A kéménytüzek okai. Városunk lakosságának nyugalma és biztonságát nem kevésbé haborigják a kéménytüzek; ezek okai pedig első sorban a területi kéményseprők szakértetlenségében találhatók föl. A kéménytüzek majd minden esetben az úgynevezett c z i l i n d e r - k é m e n y e k n e l i szokat előfordulni. A kémény belső nyílásának átmérője 6—7 hüvelyk szokott lenni, a megszurkosodás tehát sürű előáll; azért az ilyen kémény minden évben a téli hónapokban egyszer határozottan kiégetendő; ha a kiégetés rendszeren szakszerűen történik, nincs rá eset, hogy az egy évig magától kigyulladjon. Mint-hogy a belső utcákban a legtöbb épület c z i l i n d e r - k é m e n y e i v a n e l l á t v a , a v e s z é l y é p p a város legdrágább és legszebb részében leggyakoribb. Miért? Mert a területi kéményseprők nem ertven szakszerűen mesterségsüket, a kéményt csak kifüstölik; látszólag megtették kötelességüket, de a kémény szurkos marad, minek következtében az égetés után rövid időre kigyullad és veszélyeztetni az épületet. A bajon csakis a lapos kiégetéssel lehet segíteni s e tekintetben különösen felhívjuk a hatóság ellenőrködő figyelmét!

* Bunda-történet. — A mai pénzszük világban nem éppen utolsó dolog — bundával rendelkezni. Nem tudjuk bizonyosan, de azt hisszük, hogy egy jó ösmerősünk a következő fennhéjós czimrel látta el a névjegyeit, "X. Y. tiszteletbeli miniszteri sz. á m f e l e t t i s e g é d f o g a l m a z ó g y a k o r n o k j e l ö l t é s v a l ó s á g o s b u n d a t u l a j d o n o s." Mert igaz az, hogy "megis

bunda a bunda" és a ki nem rendelkezik ezen kiváló rangu öltönydarabbal és sorsa ezen készíti a legcsikorgóbb hidegben, az nem bizakodhatik a vasutak sokat dícsért légfűtésére, hanem eiba lag valamelyik szűcs mesterhez és az utazáshoz b é r e l e g b u n d á t. Ettől a percztől fogva a kibérelt bunda valóságos szörnyeteggé válik, a ki megkésé-riti a szegény bundabérlőt, mert a bunda béreltet napi 50 krajczárt tévén ki, mindazon tudat üldözi, hogy minden fölöslegesen eltöltött órárt a bunda... 2 1 / 2 krajczárt követel! Nincs olyan szives látás, a melyért a bérlő még egy napot töltene el valahol, a bunda üzi-hajtja hazafelé! Hátha még a bunda el is téved! Pedig ez a sors esett meg lapunk egy barátján, a kinek kibérelt bundáját elkölcsönözték és aztán soha többé vissza nem adták. A szegény bérlő, a helyett hogy már az első hónapban új bundát vett volna, reménykedett a ruha-szörnyeteg megkötülésében és váltig reklamáta, követelte és kérte a bundát attól, a ki elvitte három egész hó napig, a mi — naponként 50 krajczárjával — kitett éppen 75 forint bunda-béreltet. Akkor aztán a szűcsmester beporította és a beporított öszeg, mindenféle per és ügyvédi költséggel együtt, a perczben kitesz 238 forintot osztrák-éltérben. Közbejött az a p e e h i s , hogy alprős megbizottja e tárgyaláson meg nem jelent és az alprős az öszeg erejéig elmakacsolták. Még jól járt, hogy a tulajdonossal utólag 100 forintban kiegyeztetett, mert megeshett volna rajta, hogy élte napjáiig fizetnie volna az 50 krajczárakat a bundáért. Szerzett is mindjárt egy új bundát és feltette magában, hogy ettől aztán nem válik meg holta napjáig és emondta nekia " h o l t o m i g l a n t — h o i t o d i g l a n t ! " Tanulság: bundát ne béreljétek, hanem vegyétek meg!

* Adakozás Kacsokovics Lajosné urhölgy, városunk e lelkes höleánya, ismét jelet adta adakozókészségének. A szegény Z i l i a h i D a n i e l f ö l s e g é l e s e r e u g y a n 2 f o r i n t o t k ü l d ö t t l a p u n k h o z , a m e l y ö s z e g s z e r k e z t e s z e g ü n k b e n á t v e h e t ö .

* A "Pesti Napló"-nak, mely kezdetben a valósághoz híven írta Fay Szerena k. a. debreczeni vendégerepléséről, most hetek mulva, ismét azt írják, hogy a művész itt "nagy sikerrel vendégereplert. A z i t t e n i l a p o k n a g y e l i m e r e s s e l s z ó l n a k a m ű v e s z n ö t e h e t s e g e r ö l , a k i n e k m i n d e n f ö l l é p t e r e m e g t e l t a s z i n h á z . " A t e n y a z , h o g y F a y S z e r e n a f ö l l é p t e i r ö l e g y e t e n e g y l a p í r d i c s e r ö l e g , m i n d a n n y i s z o r ü r e s h á z e l ő t j a t s z o t t e s a z i g a r g a t o c s a k n e m k e t s z e r e s s e t f i z e t t e r á a k . a . - n a k j á r ó b e l e p t i d i j a n k .

* Modern nótá. *Gyermekét megóvni — őt ez Nagy feladat egy apának; Míg nehezebb óvni a hont Vésztől a hon-átynak!* *De hogy ember váltójtát... Ezt nagyon könnyen megóvják!* X. Y.

* Talált hulla. Azon megijogott ember kit a mult heten a Hortobágyon találtak, kinek személyleírását közöltük, az aradi városi kapitány-ág értesítése szerint V a g n e r A d o l f szappanos segéd volt. A szerencsétlen Tisza-Becsre avart utazni, ezen útjában érte el a halál.

* Gyászjelentés. Szomorodott szívvel tudatjuk ecesanyánk, illetve nagyanyánknak id. Szikszai Szabó Lászlóné szül. Sarkady Borbálának élete 72 ik évében a halotti szentsegek felvételé után f. évi márczius 15-én d. u. 5 órakor szelthűds következtében történt elhunytát. Az elhalt földi maradványa a római

kath. egyház szertartása szerint 17-ikén d. u. 3 órakor fog a helybeli róm. kath. temetőben örök nyugalomra tetetni. A szent mise áldozat pedig 17-én d. e. 8 órakor fog érte az Egék urának bemutatatni. Áldás lebegjen a legjobb any. eméke felett! Kis-Várdán 1886. évi mártius 15. Sz. Szabó Mária férj. Rab Lászlóné és gyermekei, Sz. Szabó József és gyermekei, Sz. Szabó László, Sz. Szabó Izabella férj. Kovács Istvánné és gyermekei és Sz. Szabó Leona.

* A vámospercsi jegyzőválasztást, hova Kohutovics János választott meg jegyzőül, a miniszterium megsemmisítette s új választást rendelt el.

* Meghívó. A debreczeni felsőbb kereskedelmi tanácszat "önkepző-köre" által f. évi márczius hó 20-án delután 3 órakor a kereskedő ifjak önkepző egyesülete helyiségében (Csanak-ház 1-30 emelet) rendezendő "Arany János" ünnepélyre. Társgyoztat: 1. "Hymnus", Erkel F.-től éneklő a fels. keresk. tanítózat dalárdája. 2. Elnöki megüvítő, olvassa Lovász János ifj. elnök. 3. Pallagyi Béla szav. "Koldus ének" Arany Jánostól. 4. Bisam Endre szav. "A tudós macskája" Arany Jánostól. 5. Arany János élete s munkái (pályamű részlete) olvassa Rasofsky Miklós. 6. "Egyveleg" Arany János dalai: a) "A toronyban delet harangoznak" ... b) "A hegedű, a hegedű száraz taja" ... c) "Lágyuk biz azt, egy-egy kicsit" ... d) "dallamok Arany Jánostól, férfi karra Mácsay S-től, éneklő a fels. keresk. tanítézet dalárdája. 7. Lovász János szav. "Szondi két apródja" Arany Jánostól. 8. Lodesz Elek szav. "Jóka ördöge" Arany Jánostól. 9. Pályadijak kiosztása. 10. "Zárszó" Dr. Szántó Sámuel az önkepző-kör elnökétől. 11. "Ej őseink hazája" Schumann K.-től, éneklő a f. keresk. tanítézet dalárdája. Belepti díj nincsen. A közönség kivétel nélkül szivesen látatik.

* Veres kereszt egylet. Gróf Degenfeld József és gr. Degenfeld Józsefné ö méltóságai, mint a veres kereszt egylet hajdumegei választmányának elnökei, a központi választmányhoz betérjesztettek jelentéseket, melyből közöljük a következőket: A hajdumegei választmány 1885. jaa. hó 26-án alakult meg. A megye területén létező 5 fők-egylet tagjainak száma szaporodott 29 taggal. H. Nánáson, H. Hadházon és H. Sámsonban a fők-egyletek megalakítására tett kísérletek sikertelenek maradtak, — míg H. Bözörményben 116 taggal megalakult a fők-egylet.

* Színház köréből. Tekintettel az "Ördög pirulái" iránt mutatkozó nagymérvő érdeklődésre, a mely különösen kedden és szerdán nyilatkozott, midőn igen sokan nem kaphattak már helyet: holnap b e r l e t s z ü n e t e n e m e g y a d a r a b , s z o m b a t o n — e s e t l e g v a s á r n a p e s h e t f ö n i s — u g y a n c s a k a z "Ördög pirulái" adatkak, a következő szerepváltozásokkal: Magloire szerepét Tollajító Z i l i a h y , Seringunus szerepét Borostól Demidör, Babilast Gyöngyitől V a l e n t i n v e s z i á t , Nagy Iboylka, Orley Flóra (ha hangja cserben nem hagyja) és Sajó — a kik helyett most Folinuszne, Klinger Iona és Kápolnai játszanak — ismét visszaveszik szerepeiket. Tegnap F o l i n u s z n e (Albert) E l l i n g e r I o n a (Böhöság istennője) és K á p o l n a i (Sotinez) voltak az új szereplők; kivált Ellinger Iona játszott igen kevesen s tudta ervényesíteni kis terjedelmű, de kellemes hangját. A nézőter szulova volt. — B o r o s s u t a l o m j á t é k a (Enyagi Török Bálint) a jövő kedden fog megtartatni. — N a g y V i n c z e s z i n g a r g a t o á r r ö l e r t e s i t b e n n ü n k e t , h o g y n y a r r a m e g k a p t a a m - s z i g e t i u j s z i n h á z a t , S . A . U j h e l y e t e s N y i r e g h á z a t ; m i n d a n n y i s a j - á l o m a s h e l y e s a m i t ö b b , e g y v o n a l b a e s v é n , n e m j á r f á r a d s á g o s e s k ö l t s e -

— Ne menj most apjokom. Mond a jó Dorka asszony. — Mondok, a mit mondok! De biz elmegek. Penzre van szükségünk. Venni is keze egyet mást. Tudod már jó mulkor azt mondta a tekintetes prókator ur, hogy: m i n d e n j o l l e s z L e s z p é n z ! A Harangláb, meg a Rézorr megígérték, hogy ekkorra megfizetnek. Most se lenne semmiből semmi? A nem lehet. A rossz Maszat Pista ellen pedig már ki is van küldve Nyerges végrehajtó ur. — Lesz pénz anyjok! Nem kell busulni. Másnap csakugyan gözörsre ült Spongya Márton uram és véletlenül azon kupéba szállt, melyben dr. P e r h a j t ó T ó n i fiatal kezdő prókator ült. Epen az ügyvédi cenzuráról jött haza. A fiatal ügyvéd a jóképi Márton gazdával csakhamar megismerkedett. A mi vele szemben nem is ment nehezen. Beszelgetni kezdtek egyről másról, időjárásról, rossz termésről, sok más érdekes dolgokról. Régi dolog, ma is igaz, hogy minden emberből kéri a foglalkozás. Bar miről beszéljenek is, mindig ez a nyugpont, hova a beszéd fonala visszavezet. Foglalkozásáról főkép bajjairól bárki is örömet beszél. Ugy történt most is. Addig-addig beszélgettek egyről-másról hogy a fiskális ur önkéntelenül a perlekedés terére csapott által Nosza, épen ez kellett Márton gazdának. — Hej, tekintetes uram! van nekem is perem elég... van... bár ne volna! Anyja a bajom, hogy... Most is e járban vagyok. Hajt a baj! Hogy a varjn vajna ki a szemét annak a Harangláb zsidónak. (Folyt. köv.)

ges utazgatásokkal. Nagy Vincze holnapután szombaton jön Debreczenbe.

* Rossi Marcelló hangversenye vasárnap este 7 órakor lesz a "Bika" disztermében. Másort későn kaptak.

* Gyászjelentés. A legmélyebb fájdalom lesújtó érteveit tudatjuk a hú férj és önfeláldozásig gondos atya Kurka Ferencz három neti szenvedés után, életének 58-dik évében 18 évi boldog házasság után, folyó hó 16-dik napján déli 12 és fél órakor történt csendes kimutat. A megboldogult földi részei f. hó 18-án d. u. 4 órakor fognak, a homokkertsor 3483. számú saját házatól, a róm. kath. egyházi szertartás szerint a Szent-Anna utcai sírkertben örök nyugalomra letétel. Az engedztelő szent-mise áldozat pedig f. hó 19-én délelőtt 9 órakor fog az egék urának bemutatatni. Ezen végítészességételle az elhunyt-nak rokonait, barátait és ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1886. Márczius 17. — Öv. Kurka Ferencz, született Ottó Erzsébet, gyermekei: Róza, Jozefa, M. Jozefa, Antal.

* Mindig csak a szik. Nehány hét óta alig volt olyan nap, melyen civődő, pörlekedő házastársak ne panaszkodtak volna egymás ellen a kapitány szobájában, majd egy szegény könnyező asszony mutogatva összevert testén ura kezének nyomait, majd meg egy másik kerestette rendőrelg vagyonnal megszőkötött ferjét.

Ma egy öreg öszülni, kezdő ember panaszoita be kardos feleségét amiatt, hogy kizárta az ajtón s folytonosan ütlegekkel fenyegeti. El akar ettől a verekedő természettől asszonytól válni nden áron, már minem bírja ki tovább mellette.

Az asszony meg pattog s az öreg viselést kifogásolja. A kapitány az öregtet kiakar ta bekíteni feleségével. Szegény vén ember szeliden mozgatja is már fejét, hogy igen, hát jó lesz, ha az asszony is úgy akarja. De a nagyvéri asszony, a kinek meg ősz hajszála nincsen s nagyon nagy tűzök a szeméi kegyetlenül viseli magát?

— Minek? Aludni? Mindig csak aludni? Minek nekem az olyan ember, aki mindig, csak alszik?

— Hát akkor... motyog az öreg. — Akkor... aludjék kend másnak a nyakán, punkum.

A vén ember rongyos kendőjét a szeméhez emeli: — El, el is mék aludni...

Könnyes szeméit melyen a föld felé szegezte mintha már o t keresné azt az ágyat...

* Történeti naptár. C s u t o r t ö k , márczius 18. 1848. Utcai harc Berlinben. P é n t e k , márcz. 19. 1637. Pázmány Péter halála. 1813. Livingstone Dávid születése. 1877. A török parlament megnyitása.

Muzsák. — Uj könyvek. A Franklin-Társulat kiadásában Budapestén, ujabban ismét a kitűnő könyvek egész sorozata jelemt meg. Ilyenek az olcsó könyvtárból 197. füzet. Gervinus G. G. Bevezetés a tizenkilencedik század történetébe. Nemethől ford. Rózságyi Antal, füze 50 kr. 198. füzet. Olasz költők. Ford. Radó Antal. Füze 50 kr. 199. füzet. M. Tullius Cicero. Laelius a barátságáról. Latiniól ford. Némethy Géza. Füze 20 kr. 200. füzet. Goethe. Berlichingeni Gottfried a vaskezdő dramatait története. Nemethől ford. Balla Mihály. Füze 50 kr. 201. füzet. Pellco Sylvio. Börtöneim. Olaszból ford. Erdélyi Károly. Füze 50 kr. 202. füzet. Taine Hippolit Adolf. Az olasz művészet böicelete. Franciaól ford. Kadár Béla. Füze 20 kr. 203. füzet. Ilosvai Selymes Péter. Az híres neves Tholdi Miklósnak jeles cselekedeteiről és bajnokságáról való história. Bevezette és jegyzetekkel kísérte Szilády Áron. Füze 20 kr. 204. füzet. Geregorovius Ferdinand. A papák síremlékei. Nemethől ford. Hegedűs István. Füze 20 kr.

Közzgazdaság. — Budapesti sertesvásár. Kőbánya márczius 16. — Az üzlet szilárd. Magyar urasági öreg nehéz 43.—44.—frt, magyar urasági fiatal nehéz 45.—46.—frt, magy. uras. fiatal közép 44.—46.—frt, magy. uras. fiatal könnyű 44.—45.—frt, magyar szedett nehéz 44.—45.—frt, magyar szedett közép 44.—45.—frt, magy. szedett könnyű 44.—45.—frt, romániai átmeneti bakonyi nehéz —.—frt, rom. átmeneti eredeti közép —.—frt, szerbiai átmenet nehéz 39.—40.—frt, szerb. átmeneti könny. 38.—39.—frt, frt, hisz a vasutról mázávalva 30.—33.—frt, hisz két éves elősulban 30.—32 4/2 —.— hisz két éves elősulban 30.—32 frt, makkos sertes elősulban, 46% levonással frt, az árak hízlat serteseknél páronkint 45 kiló és 4/2-os levonással métermázsánkint értendők. Romániai és szerbiai serteseknél, melyek mint átmenetiek adattak el a vevőnek, páronkint 3 arany vám fejében megtérítetik.

Feladás szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasi Imre.

Egy raktár helyiség a kistemplom — város-ház közelében kerestetik. — Utasítást ad e lapok kiadó-hivatala.

Annó, 1868 év april hó első napja reggelén, a mint a fiskális ur — bevett szokás szerint — irodájában a napi teendőket sorra dudolgatná, ebbeli buzgóságából szokatlan rabaj, erős ajtó csattanás riasztja fel. Előtte — mintha a föld lökte volna fel — vadul forgó szemekkel, feldült ábrázattal s kuszált hajakkal egy markos férfi jelemt meg, ki is hirtelen neki rohant az érdemes fiskális urnak, gallérijánál megragadva erősen rázni kezdte, végül fenyegette, hogy ha azonnal nem megy vele Pestre megvenni 100 millióért a gr. Károlyi palotát, — palacsintává lapítja s megeszi! Sic!

Hogy ki az a nevezetes férfi, — tudja s nagyon jól ismeri a tisztelt fiskális ur. Valódi neve: G y a l u v á r i K r i s t ó f . Foglalkozása: pénzüzer. Jeremiás bácsinak pedig sok hasznót hajtó ügy fele. Tekintetes Ravazdy Jeremiás köz- és váltó ügyvéd ur nem azért volt fiskális, de nem ám, hogy azonnal észre ne vegye a hiányt, a mi az ügyfele agyából — h i á n y z o t t . Igertte meunyre, földre, hogy még ma utnak indulnak s holnap — ha úgy tetszik — megveszi nemcsak a Károlyi, — de sőt a királyi palotát is.

Nem ijedt meg most sem. Hiszen már állott ő kegyelme puskával, doronggal, vasszilakk szemben nem egyszer. Hat még mikor Szamossegen a szolgabírói világban B á r ó T ö n k r e m e n t K r i s t ó f urat 5000 sein forint erejéig szorongatta? Akkor is nagy nehezen a kert hátulján szabadult meg. Nem lett semmi baja. Dehogy ijedt meg! Hátha még pénz kínákozik? Bolond, ki helyét nem állja, ha a véletlen kínálja. Dünnyögi magában a fiskális ur. Rövid idő mulva már egy kényelmesen

butorozott szobában ügyfele síró özvegye mellett vigasztaló szavaktól áradozva s könnybe labbadva látjuk Jeremiás ügyvéd urat. Oh miut nagy képsűkdött! — Szegény ember! Szegény ember!... dörögött magában az érdemben gazdag fiskális ur. Majd kapsz te honap olyan palotát, honnan az ut egyenesen a — t e m e t ö b b v e z e t .

A tekintetes ügyvéd ur palatábláján még az nap nagy betűkkel három felkiáltó jelel a következők voltak olvashatók: R a v a z d y J e r e m i á s ü g y v é d s ü r g ö s ü g y b e n P e s t r e u t a z o t t ! ! ! v i s s z a j ö v e t e l i d e j e b i z o n y t a l a n ! ! !

II. F o t o g r a f i á k o n n a n . Nemzetes Spongya Márton uram óladi telkes gazda kedves élete párjával Dorka asszonnyal kint az ámbutuson ülve, — arról beszélget, hogy a világ sorja sehogye jól megy. Nagy háboru lesz, mint volt a Kossuth világban. Megint ráuk jönnek a muszkák s aktor — jaj, minéknük!

— Azonban azt is hallotta — ugy fél félhüggel — a vice notárius Makra Pista urfőt, hogy másfél millió magyar jön be Ázsiából segítségül. De jészen anyjok, már akkor nem félünk. Eb a lelke muszkájának! — Nemzetes Spongya Márton uram e feletti elmerengése után — már a hogy egy paraszt ember mrengni tud — meghagyta az asszonynak, hogy holnap tarisznyába való legyen, mert hogy Bunkócson "szabadság" lérszen és hogy egyuttal felkeresi tekintetes Ravazdy Jeremiás ügyvéd urat a peres dolgok sorja mikénti tisztulása szempontjából. Annak igazítása végett.

— melyet* elbeszélni fogok

